

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci stěžovatele: **R. L.**, zast. opatrovníkem A. Č., proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele podané proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 7. 2004, č. j. 8 Az 167/2003 - 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se stěžovatel domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze shora, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě stěžovatele, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 12. 5. 2003, č. j. OAM-9460/VL-11-P18-2001, kterým nebyl stěžovateli udělen azyl v České republice.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedené usnesení, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím opatrovníka ve smyslu § 46 odst. 4 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) ve spojení s ust. § 42 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) v pondělí 16. srpna 2004.

Za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 5 s. ř. s.), tak lze považovat den, kdy byla zásilka převzata opatrovníkem ustanoveným stěžovateli z důvodu jeho neznámého pobytu (usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2004).

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení Městského soudu v Praze stěžovateli, resp. jeho opatrovníkovi – t. j. pondělí 16. 8. 2004. Ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s.

Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty – t. j. dnem doručení, a to na pondělí 30. 8. 2004, který byl ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, t. j. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost, podaná dne 19. 10. 2004, byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 21. června 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu